

Abstrakt

Ve své práci se zabývám významem násilí v rámci skupin romské mládeže. Co pro ně násilí znamená, jak ho verbalizují a jakým způsobem o něm vlastně uvažují. Odpovědi na tyto otázky jsem získávala dlouhodobou komunikací s kolektivem romských teenagerů, kteří docházeli do nízkoprahového klubu, kde jsem pracovala. Později se výzkum přesunul i mimo klub, do jejich soukromých prostorů a také do boxerského klubu. Skupina romských teenagerů tvořila pevnou partu identifikující se s jednou konkrétní pražskou čtvrtí. Z rozhovorů s nimi se začalo vynořovat zajímavé téma „bitek“ mezi romskými partami s lokální příslušností k různým pražským čtvrtím. Snažila jsem se odpovědět na otázky, co vlastně teenageři říkají, když mluví o tom, že se mezi sebou „bitkují“, jak toto jednání hodnotí a jaké významy mu přiřkládají. V teoretické části jsem se nejprve zabývala definičními rámci pojmu násilí a pak konkrétně fyzickým násilím v rámci různých sociovědních kontextů. V literatuře je násilí často tematizováno v souvislosti s mládeží, genderem, maskulinitou, ale i sociálním vyloučením či ctí. Také jsem se věnovala vymezení romské menšiny a přiblížení její situace v Praze a celkově v České republice. Jako teoreticko-metodologický rámec, který užívám k analýze svých dat, jsem zvolila teorii kulturních modelů. Tato metoda mi umožňuje podívat se do emické perspektivy teenagerů a dále zjišťovat jaké metafory se s násilím pojí a co vlastně násilí v jejich řeči znamená.

Klíčová slova: Romové, fyzické násilí, teenageři, parta, vrstevnická skupina, kulturní modely, gender, maskulinita, čest